

La retroalimentació dins la classe invertida: què, qui, com i quan?

Julie Waddington. Universitat de Girona

Resum

En un context de grups grans i de temps i contacte cada vegada més reduïts, una de les queixes més constants que presenten els estudiants universitaris a tot arreu és la manca de retroalimentació que reben.

Dins el marc d'aquesta queixa, s'entén que la retroalimentació pot ajudar a orientar l'aprenent i a millorar el seu rendiment i la seva experiència. Tradicionalment, ha sigut el docent que ha facilitat la retroalimentació verbalment o per escrit amb relació a la feina feta i al final del procés d'aprenentatge.

L'experiència que es descriu en aquesta presentació inverteix aquest ordre en tots els sentits: respecte què s'entén per retroalimentació; respecte qui la dona, i respecte com i quan es dona. S'exposaran els resultats de l'experiència des de la perspectiva de l'alumnat i es parlarà dels mèrits i limitacions d'aquesta proposta d'aprenentatge, tot entenent que es tracta d'una experiència que es pot adaptar a qualsevol entorn de l'educació superior on es busca optimitzar la implicació i la participació de l'alumnat per tal de millorar l'aprenentatge individual i col·lectiu.